

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120234034
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120234034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G. XS, L., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., so sídlom Dončova 1451/21, Ružomberok, IČO: 36 862 304, o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 5Csp/58/2020-150 zo dňa 1. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- eur, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, to všetko do 30-tich dní od právoplatnosti výroku rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 18.12.2018 do zaplatenia a žalobcovi voči žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 497 - 502 ObZ, § 533, § 53 ods. 9, § 565, § 103 OZ, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 365, § 369, § 369c ods. 1 ObZ, § 2 Nariadenia vlády SR 21/2013 Z. z. Mal preukázané, že dňa 06.10.2015 právny predchodca žalobcu spoločnosť M. M. a.s. na základe Zmluvy o úvere č. 5078034318 poskytla dlžníkovi OLLOX, s.r.o. úver vo výške 8.500,- eur. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami považoval za obchodný záväzkový vzťah. Dňa 06.10.2015 k predmetnej Zmluve o úvere pristúpila žalovaná na základe Dohody o pristúpení k záväzku. V danom prípade platí režim pasívnej solidarity vrátane regresu medzi spoludlžníkmi, kde veriteľ môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov, žalobu môže podať len voči niektorému z nich. Z obsahu predmetnej dohody je zřejmý a určitý záväzok žalovanej ako pristupujúcej dlžníčky, identifikovaný v bode II. Dohody s odkazom na úverovú zmluvu v bode I. Dohody, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti o tom, čo je predmetom Dohody. Žalovaná svojím podpisom potvrdila, že sa podrobne oboznámila s obsahom všetkých práv a všetkých povinností, ktoré jej vyplývajú z Úverovej zmluvy, ako i s ekonomickou a finančnou situáciou dlžníka. Žalovaná pristúpila do existujúceho právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou M. M., a.s. a obchodnou spoločnosťou OLLOX, s.r.o., pričom jej pristúpením k záväzku nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, nejedná sa o nový právny vzťah, ale pristúpenie k existujúcemu právnemu vzťahu, na základe čoho nemohol na daný prípad aplikovať predpisy upravujúce práva spotrebiteľa. Pokiaľ sa týka namietanej neplatnosti Dohody o úvere č. 5078034318, Dohody o pristúpení k záväzku, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.09.2018, Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo 17.12.2018 z dôvodu, že tieto

neboli podpísané štatutárnymi zástupcami M. M., a.s., konštatoval, že predmetné právne úkony sú platné. Jednotlivé finančné dokumenty vytvárajú a podpisujú priamo zamestnanci právnickej osoby, ktorí konajú v rámci obvyklej pracovnej činnosti, pričom žiadnym dôkazom neboli spochybnené kompetencie jednotlivých zamestnancov peňažného ústavu pri uzatváraní a podpísovaní finančných dokumentov. Ďalej mal preukázané, že pôvodný dlžník a žalovaná si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere ani napriek opakovaným výzvam, v dôsledku čoho došlo k mimoriadnej splatnosti úveru dňa 04.09.2018, kedy bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok po čas dlhší ako 3 mesiace. Postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Mimoriadnu splatnosť úveru vyvolala splátka splatná dňom 20.08.2018 a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 05.02.2020, žalobca si svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu úveru uplatnil v zákonom stanovenej lehote. Postup právneho predchodcu žalobcu bol v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ani o tejto nemal pochybnosti. Na základe uvedeného nárok žalobcu považoval za dôvodný spolu s úrokmi z omeškania, ako aj náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalobcu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Rozhodnutie nepovažovala za správne, nakoľko súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie je nepreskúmateľné a zasahuje do princípu právnej istoty. Nepreskúmateľnosť videla v tom, že súd sa nevysporiadal s jej námietkami komplexne. Namietala neplatnosť právnych úkonov Zmluvy o úvere č. 5078034318 zo dňa 06.10.2015, Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 06.10.2015, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.09.2018 a Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo dňa 17.12.2018. Mala za to, že tieto sú absolútne neplatné od začiatku, nakoľko ich obsah nebol podpísaný príslušným štatutárnym orgánom M. M., a.s. a ani žalobcom. Ohľadom tejto skutočnosti súd nemal prihliadať na tvrdenia žalobcu prednesené až na pojednávaní, nakoľko prostriedky procesnej obrany použil oneskorene, keďže námietka neplatnosti bola vznesená už v podanom odpore. Súd mal preto jej tvrdenia hodnotiť ako nesporné v zmysle § 151 ods. 2 CSP. V rámci dokazovania nebol predložený dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že došlo k udeleniu poverenia na zastupovanie predstavenstva pri uskutočňovaní daných úkonov. Dohoda o pristúpení k záväzku mala byť podpísaná v čase, keď ešte neexistoval žiadny záväzok z úverovej zmluvy, čo spôsobuje jej neplatnosť. Jej neplatnosť videla aj v tom, že dohoda je neurčitá nakoľko z jej obsahu nie je zrejmé, k akému konkrétnemu záväzku mala žalovaná pristúpiť. S dokumentami, z ktorých žalobca vyvodzuje svoje právne postavenie, nebola oboznámená a nie sú ňou podpísané. Žalobca nepredložil dôkaz, že úver bol reálne dlžníkovi poskytnutý. Nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a preto nemôže byť platným ani následné postúpenie údajne vznikutej pohľadávky. Ohľadom uplatnených úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky konštatovala, že vzťah medzi právny predchodcom žalobcu a ňou je vzťahom spotrebiteľským, v dôsledku čoho nemožno od nej žiadať nároky majúce pôvod v obchodných vzťahoch. Rozhodnutie vo výroku (a ani žaloba) nezohľadnili solidaritu dlžníkov. Aj výrok o náhrade trov konania nie je správny s poukazom na podanie žaloby neoprávnenou osobou na základe neexistujúcej plnej moci.

3. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vo vzťahu k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. V odvolaní upriamil pozornosť na rozdiely medzi právnou úpravou úverovej zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku a zmluvy o pôžičke upravenej v Občianskom zákonníku a k tvrdeniu žalovanej o nepreukázaní finančných prostriedkov uviedol, že zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka je konsenzuálnym kontraktom, a teda pre vznik záväzkov z nej postačuje dohoda zmluvných strán o podstatných častiach zmluvy.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu nevyjadrila.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalovaná, konštatuje, že súd

prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom ohľadom posúdenia záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu M. M., a.s. a obchodnou spoločnosťou OLLOX, s.r.o. a vzťahu, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu M. M., a.s. a žalovanou. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že v oboch prípadoch sa jednalo o obchodný záväzkový vzťah. Dňa 06.10.2015 medzi M. M. a.s. a obchodnou spoločnosťou OLLOX, s. r. o. došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere č. 5078034318. Zmluvné strany (právnické osoby) sa v zmluve dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy súvisiace s úverovou zmluvou sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Čo sa týka zmluvy o úvere (§ 497 ObZ), jedná sa o druh záväzkového vzťahu - absolútny obchod, kde sa právny vzťah spravuje Obchodným zákonníkom, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Predmetom úverovej zmluvy bolo jednorazové a bezhotovostné poskytnutie úveru vo výške 8.500,- eur na financovanie prevádzkových alebo investičných potrieb obchodnej spoločnosti OLLOX, s. r. o. v súlade s jej predmetom činnosti. Zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, pričom dlžník svojím podpisom vyhlásil, že sa okrem iného oboznámil aj so súčasťami úverovej zmluvy (Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky, Sadzobník, podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje). Keďže v zmysle čl. II Zmluvy o úvere bolo jednou z podmienok čerpania úveru aj uzatvorenie Dohody o prístupení k záväzku medzi bankou a prístupujúcim dlžníkom V. O. (žalovanou), dňa 06.10.2015 došlo medzi žalovanou a M. M., a.s. k uzavretiu tejto dohody, ktorá bola uzavretá podľa ust. § 533 OZ. V kontexte vyššie uvedeného z čl. II Zmluvy o úvere, ktorý podmieňoval čerpanie úveru, ako aj z čl. I. Dohody obsahujúceho identifikáciu pohľadávky banky zo Zmluvy o úvere, niet pochyb o určitosti záväzku, ku ktorému žalovaná pristúpila. Námiety žalovanej ohľadom spotrebiteľského charakteru záväzkového vzťahu sú irelevantné. Aj napriek tomu, že Dohoda o prístupení k záväzku bola uzavretá podľa ust. § 533 OZ, nemožno hovoriť, že by sa na záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vzťahovali ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj žalovanou tvrdené ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zmluvné strany uzavreli Dohodu podľa zmierneného ustanovenia z dôvodu, že právna úprava prístupu k záväzku sa v Obchodnom zákonníku nenachádza, a preto možno ust. § 533 OZ v plnom rozsahu aplikovať aj na obchodné záväzkové vzťahy (§ 261 ods. 9 ObZ). V predmetnej veci je zrejmé, že M. M., a.s. poskytla obchodnej spoločnosti OLLOX, s. r. o. finančné prostriedky na financovanie prevádzkovej, resp. investičnej činnosti. Účelom zmluvy, v súvislosti s ktorou sa žalovaná zaviazala splniť za obchodnú spoločnosť peňažný záväzok, je určitá podnikateľská činnosť (a nie poskytnutie peňažných prostriedkov pre potreby žalovanej), preto spotrebiteľský právny režim je vylúčený. Inými slovami žalovaná pristúpila do už jestvujúceho obchodného záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, a preto nemôže mať postavenie spotrebiteľky.

7. Podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

8. Podľa ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

9. Na základe vyššie uvedených ustanovení je žalovaná zaviazaná spoločne a nerozdielne s pôvodným dlžníkom, v dôsledku čoho je potrebné aplikovať ust. § 511 OZ o pasívnej solidarite vrátane práva na následný postih medzi pôvodným dlžníkom a novým dlžníkom - žalovanou. Splnením záväzku ktorýmkoľvek dlžníkom dochádza k zániku pôvodného záväzkového vzťahu. Žalovaná sa zaviazala plniť voči banke, ktorá je oprávnená požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov alebo od oboch súčasne.

10. Čo sa týka žalovanou namietanej neplatnosti Zmluvy o úvere, ako aj Dohody z dôvodu, že tieto neboli podpísané štatutárnymi zástupcami M. M., a.s. a ani žalobcom, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne vychádzal z Obchodného registra SR keď pri právnom predchodcovi žalobcu zisťoval spôsob konania menom spoločnosti. Z Obchodného registra SR vyplýva, že (k 05.11.2014) sú v mene spoločnosti oprávnené konať aj osoby poverené pri podnikaní spoločnosti určitou činnosťou a to na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza pričom sú oprávnené konať spoločne najmenej dve osoby. V mene spoločnosti sú oprávnené konať aj ďalšie osoby, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch spoločnosti alebo pokiaľ je to vzhľadom na ich funkcie alebo pracovné zaradenie

obvyklé. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 15 ods. 1 ObZ, podľa ktorého, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Jedná sa o zákonné splnomocnenie - poverenie fyzickej osoby na konanie v mene podnikateľa vyplývajúce z jej funkčného zaradenia v podniku. Za M. M., a.s. podpisovali uvedené dokumenty Ing. X. B., riaditeľka oblasti a Ing. V. Z., micros specialista, ktorých kompetencie neboli ani podľa názoru odvolacieho súdu žalovanou včas namietané a spochybnené (žalovaná to namietala až v odvolaní), a preto aj odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že tieto osoby mohli za M. M., a.s. konať v jej mene (bez osobitného plnomocenstva) pri podpise dokumentov, nakoľko to vyplýva z obvyklosti ich funkcie a s ňou spojenou pracovnou činnosťou.

11. Žalovaná ďalej namietala, že Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatný právny úkon z dôvodu, že zmluvu nepodpísal konateľ žalobcu. Vo vzťahu k tejto námietke bolo rozhodujúce zistenie, či právny predchodca žalobcu oznámil dlžníkovi a žalovanej postúpenie pohľadávky. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.01.2019 si svoju povinnosť splnil podľa ust. § 526 ods. 1 OZ. Podľa ust. § 526 ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného je zrejmé, že oznámenie postúpenia M. M., a.s. zbavilo dlžníka, resp. žalovanú práva požadovať predloženie zmluvy o postúpení alebo práva zisťovať, či vôbec nejaká zmluva bola uzavretá a nemôže namietat ani nedostatky jej platnosti ibaže by k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore so zákonom, čo nebol daný prípad.

12. Čo sa týka námietky žalovanej, že postup M. M. a.s. pri vyhlásení predčasnej splatnosti je v rozpore so zákonom (s ust. § 53 ods. 9 OZ), tu je potrebné vychádzať opäť z charakteru záväzkového vzťahu. Ako už bolo vyššie uvedené v danom prípade sa jednalo o obchodný záväzkový vzťah, a preto súd prvej inštancie pri posudzovaní vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (aj napriek predošlému konštatovaniu, že žalovaná nemá postavenie spotrebiteľky) nesprávne vychádzal z ust. § 53 ods. 9 (v spojení s § 565 OZ), ktoré sa týka plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Z Produktových obchodných podmienok pre úvery, bankové záruky a akreditívy M. M., a.s. (účinných od 01.01.2015) z čl. 10.4 písm. a) vyplýva, že ak nastane omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku, má banka právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky alebo jej časti a požadovať jej splatenie v lehote určenej v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Banka na omeškanie so splácaním pohľadávky upozornila dlžníka a žalovanú výzvou zo dňa 10.07.2018 a keďže k úhrade omeškaných splátok nedošlo, dňa 04.09.2018 pristúpila k zosplatneniu úveru. Uvedené nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, nakoľko v konečnom dôsledku, v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní žalovanej sa stal celý dlh splatným dňa 20.09.2020, ktorý dátum bol v zmluve o úvere dohodnutý ako deň konečnej splatnosti úveru.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

15. Pretože odvolateľka neuviedla žiadne skutočnosti v odvolaní, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, odvolací súd potom neuznáva dôvodnosť právnej argumentácie žalovanej, konštatujúc vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).